

ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ
ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
Кафедра публічного управління та адміністрування

ТОРОПЕНКО ДЕНИС СЕРГІЙОВИЧ

ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ
УКРАЇНИ ЯК ФАКТОР СОЦІАЛЬНОЇ КРИЗИ ДЕРЖАВИ

Спеціальність: 281 Публічне управління та адміністрування

АВТОРЕФЕРАТ

магістерської роботи на здобуття наукового ступеня
магістра публічного управління

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми дослідження. Кризові події у державі завжди супроводжуються підвищеним інтересом до осмислення доцільності традиційних функцій держави сучасним вимогам управління. Населення держави проявляє невпевненість у правильності політичного вибору, а представники влади виявляються нездатними нести відповідальність за прийняті рішення та їх наслідки при здійсненні внутрішньої і зовнішньої політики держави. Стан невизначеності серед населення виникає і щодо якості інформаційного, технологічного та законодавчого ресурсу держави, адекватності стратегічного і тактичного забезпечення рішень.

Причини кризи можуть бути зовнішніми і внутрішніми. Зовнішні кризи пов'язані з тенденціями та напрямками макроекономічного розвитку держави або розвитку світової економіки, політичною ситуацією в країні. Внутрішні ж кризи пов'язані із внутрішніми конфліктами, недосконалістю управління, інноваційної та інвестиційної політики.

Не зважаючи на розпочаті реформи в Україні, ми маємо тенденцію до сповільнення темпу реформ і загального зниження реформаторського потенціалу, що викликано передусім внутрішніми чинниками – високою соціальною ціною реформ, передбачених міжнародними зобов'язаннями України, недостатньою ефективністю дій влади, а подекуди – свідомим гальмуванням змін, постійними конфліктами в політичному середовищі. Вкрай низькі життєві стандарти в Україні призводять до неприйняття та опору реформам з боку населення. Така ситуація є ґрунтом для поширення популістських політичних сил та припиненню реформування країни в цілому.

Відставання темпів відродження економіки від світової динаміки, відсутність негайного позитивного ефекту від розпочатих реформ не давали можливості суттєво покращити життєвий рівень більшої частини суспільства. Розчарування суспільства в діях влади та політикуму, відсутність їх ефективної комунікації з суспільством призвели до подальшого падіння довіри до ключових державних інститутів і політичних сил. Саме тому актуальним сьогодні є аналіз проблем державної політики України як фактору соціальної кризи держави.

Питання сутності і особливостей державної політики держави загалом, та України зокрема, розкривається у працях зарубіжних та українських науковців: В. Андріяш [1], М. Владимірова [12], О. Дегтяра [22], Ю. Палагнюк [45], І. Радзівєвського [58; 59] та ін. Проте сьогодні відсутні комплексні праці, присвячені аналізу проблем державної політики України крізь призму соціальної кризи, що підсилює актуальність дослідження.

Метою дослідження є аналіз проблем державної політики України як фактору соціальної кризи держави та розробка рекомендацій щодо виходу України з соціально-політичної кризи.

Окреслена мета обумовлює необхідність вирішення таких **завдань**:

- розкрити концептуальні аспекти визначення державної політики в Україні та проаналізувати особливості політичної, державної та громадської влади у сучасному суспільстві;
- дослідити теоретичні засади феномену глобалізації у відображенні сучасного стану державної політики в Україні;

- проаналізувати проблеми внутрішньої державної політики України як фактору впливу на трансформацію суспільства та схарактеризувати проблеми Української держави в процесі інтеграції до світової демократичної спільноти;
- дослідити особливості соціально-політичних криз в Україні як фактору трансформації державності;
- проаналізувати вплив децентралізації влади у системі перетворень державного управління на запобігання соціальним кризам та схарактеризувати реформи децентралізації в Миколаївській області;
- визначити перспективи та надати рекомендації виходу України з соціально-політичної кризи.

Об'єктом дослідження є державна політика України.

Предметом дослідження є проблеми державної політики України як фактору соціальної кризи держави.

Методи дослідження. Відповідно до мети та завдань дослідження в роботі використано сукупність наукових методів. Так, *порівняльний метод* використовується при дослідженні підходів до визначення «державна політика». *Методи системного та структурного аналізу* були використані при дослідженні децентралізації влади у системі перетворень державного управління як чинника запобігання соціальним кризам. *Історичний метод* дав можливість відстежити певні зміни та вдосконалення законодавчої бази, на основі якої здійснюється державна політика. Для аналізу законодавчих актів та нормативних документів використовувався *системно-аналітичний метод*.

Застосування *статистичного методу* дозволило підтвердити деякі факти конкретними цифрами щодо проблеми. Статистичний метод покладений в основу аналізу джерельного матеріалу довідкового і статистичного характеру. Використання великого за обсягом статистичного матеріалу, насамперед, показників роботи ОТГ щодо вирішення соціальних проблем населення, зумовили необхідність використання *статистично-аналітичного методу*, що дозволило простежити роль та значення децентралізації влади у системі перетворень державного управління як чинника запобігання соціальним кризам.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що в даній роботі виконано комплексне дослідження проблем державної політики України як фактору соціальної кризи держави, а саме:

- *уточнено* поняття «державна політика», під яким ми розуміємо цілеспрямовану діяльність органів державної влади щодо вирішення суспільних проблем, досягнення і реалізації загальнозначущих цілей розвитку суспільства або його окремих сфер;
- *набули подальшого розвитку* положення щодо напрямів виходу України з соціально-політичної кризи шляхом продовження реформаторської політики (створення відповідної нормативно-правової бази, інституційного забезпечення реформ, забезпечення інформаційної підтримки реформам); продовження процесу децентралізації, яка є реальним механізмом вирішення соціальної та політичної кризи в Україні; встановлення прозорі та єдині правила для підприємців, що створить сприятливий інвестиційний клімат в Україні; покращення якості нормативно-правових актів, які приймаються сьогодні в Україні; встановлення політичного діалогу між владою та опозицією.

Практичне значення одержаних результатів. Положення і висновки дослідження можуть бути використані: для подальшого науково-теоретичного дослідження проблем

державної політики України як фактору соціальної кризи держави; у навчальному процесі при підготовці студентів за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування».

Основні положення роботи були висвітлені у таких публікаціях:

Торопенко Д. С. Проблеми Української держави в процесі європейської інтеграції / Д. С. Торопенко // Лісабонський договір – 10 років після набуття чинності. Що змінилося у функціонуванні ЄС? : Науково-практична конференція : тези доп., Миколаїв, 2 грудня 2019 р. / ЧНУ ім. Петра Могили. – Миколаїв, 2019. – С. 254-257.

Структура магістерської роботи обумовлена її метою та завданнями і складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел (82 найменування). Загальний обсяг роботи становить 91 сторінку, з яких 81 – основний текст.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

У вступі обґрунтовано актуальність теми, сформульовано мету та основні завдання, об'єкт і предмет, методи дослідження, висвітлено наукову новизну і практичне значення виконаної роботи. Наведено результати апробації основних положень та особистий внесок автора дослідження.

У першому розділі *«Теоретико-методологічні аспекти визначення державної політики України»* з'ясовано концептуальні аспекти визначення державної політики в Україні, розкрито сутність політичної, державної та громадянської влади у сучасному суспільстві, а також досліджено теоретичні засади феномену глобалізації в відображенні сучасного стану державної політики в Україні.

Підрозділ 1.1. «Концептуальні аспекти визначення державної політики в Україні» присвячений аналізу сутності державної політики в Україні. З'ясовано, що державна політика – це певна цілеспрямована діяльність органів державної влади, що формується та здійснюється державними інститутами та спрямована на збалансування інтересів різних суспільних груп у державі. Державна політика в Україні здійснюється задля забезпечення прав та інтересів громадян України на основі принципів законності, демократизму, гуманізму. Як і будь-якій правовій державі, державна політика в Україні реалізується на чотирьох рівнях – нижчому, регіональному (районний, обласний), національному та міжнародному (рис. 1).

У підрозділі 1.2. «Політична, державна та громадянська влада у сучасному суспільстві» розкрито сутність та значення політичної, державної та громадянської влади. З'ясовано, що політична влада як, один з найважливіших проявів влади, характеризується реальною здатністю даного класу, групи, індивіда проводити свою волю, виражену в політику. Центральне місце у політичній організації суспільства посідає державна влада. Державна влада (суверенітет) здійснюється системою органів держави. Народний ж суверенітет стає державним за умови легітимації державної влади. В умовах демократичної держави громадянська влада реалізується інститутами громадянського суспільства.

Зроблено висновок, що лише легітимна державна влада здатна налагодити ефективний діалог із громадянською владою (громадянським суспільством) та створити всі умови розвитку суспільства, адже державна влада наділена спеціальними функціями та використовує для реалізації цих функцій спеціальний державний апарат та методи управління.

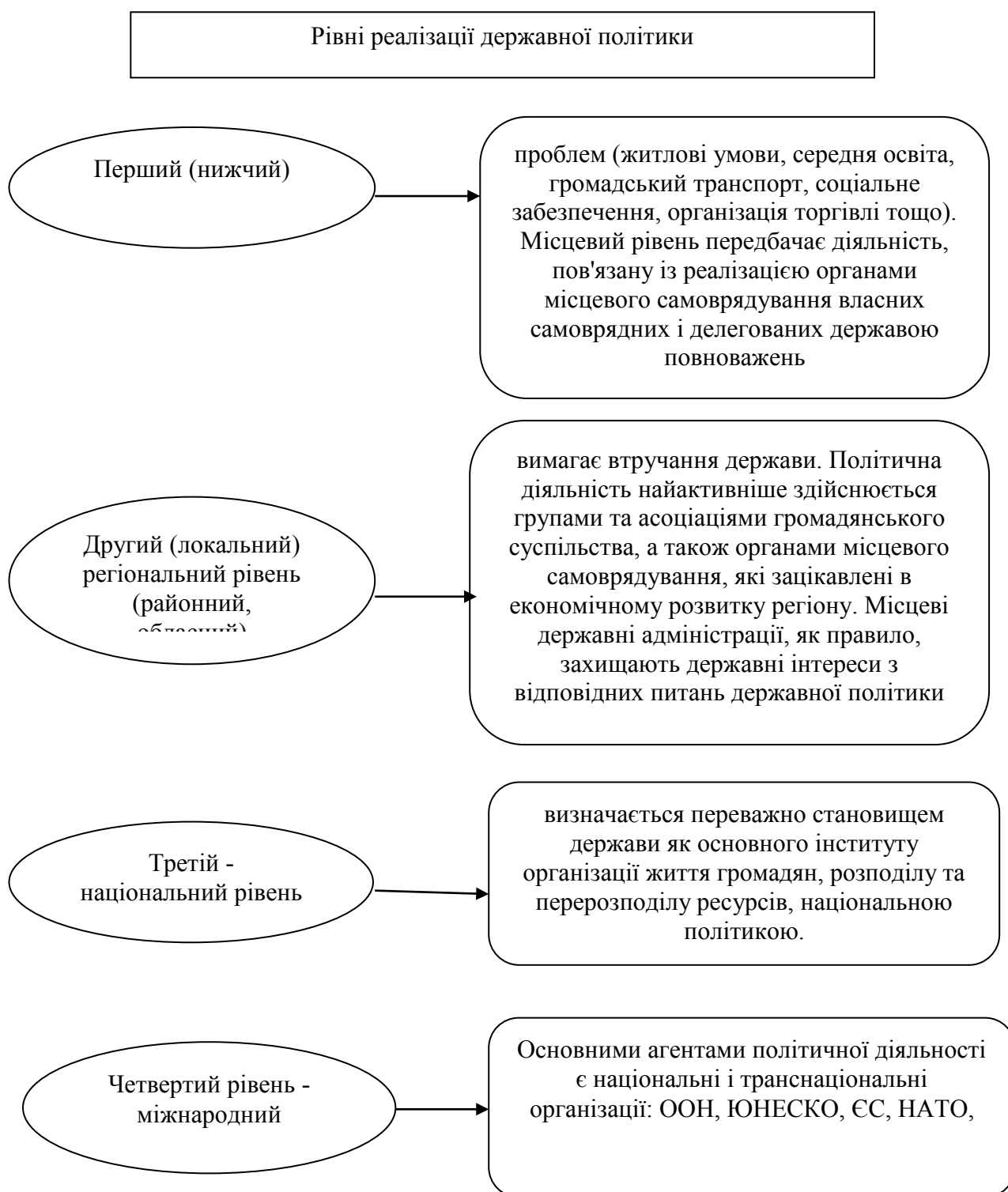

Рис. 1. Рівні реалізації державної політики

Політична влада – це влада, здатна, по-перше, вплинути на прийняті державою політичні та правові рішення і, по-друге, управляти соціальними процесами. Відповідно, вона повинна здійснюватися не тільки державою, а й суспільством. Тому складовою політичної влади є влада, яку можна позначити як громадянська влада. Вона представлена інститутами громадянського суспільства.

У підрозділі 1.3. *«Теоретичні засади феномену глобалізації в відображенні сучасного стану державної політики в Україні»* з'ясовано, що під глобалізацію варто розуміти як комплекс процесів трансформації просторової організації та динаміки соціально-політичних взаємозв'язків як формальних, так і неформальних у планетарному масштабі. Глобалізація призводить до суттєвих трансформацій державної політики України: зміна економічної політики в умовах формування глобального економічного ринку, зміна політики у сфері юстиції та безпеки через міжнародне співробітництво у цих галузях. Участь у процесах глобалізації змушує змінювати організаційну модель управління державою. Вплив глобалізаційних процесів на зміну державної політик України відчувається і через підписання Угоди про асоціацію з ЄС, де окреслено основні принципи для зміни законодавства та державної політики України в сфері юстиції, свободи, безпеки, торгівлі, економічного та галузевого співробітництва, фінансового співробітництва та боротьби з шахрайством.

У другому розділі *«Проблеми державної політики України в контексті соціально-кризових явищ»* розкрито проблеми внутрішньої державної політики України як фактор впливу на трансформацію суспільства, проаналізовано проблеми Української держави в процесі інтеграції до світової демократичної спільноти

У підрозділі 2.1. *«Аналіз проблеми внутрішньої державної політики України як фактор впливу на трансформацію суспільства»* визначено, що проблем внутрішньої державної політики України на сьогодні є дуже багато – від економічних негараздів, до невирішених політичних проблем. Однак, є певні досягнення у вирішенні проблем внутрішньої політики – це активізація антикорупційної політики та проведення реформи децентралізації влади. Ключовими проблемами внутрішньої державної політики України, що впливають на трансформацію українського суспільства, є корупція (хоча спостерігається активізація державної політики у напрямі боротьби із корупцією шляхом прийняття відповідної нормативної бази та створення відповідних інституцій для боротьби із цим явищем), незавершеність судової реформи, реформи децентралізації.

У підрозділі 2.2. *«Проблеми Української держави в процесі інтеграції до світової демократичної спільноти»* висвітлено ключові проблеми України, що виникають у зв'язку із курсом на євроінтеграцію. З'ясовано, що ключовою умовою успішної реалізації Україною своїх можливостей є її активне і повномасштабне входження до світового демократичного співтовариства. Долаючи кризові явища в суспільстві і прокладаючи свій шлях у світ, Україна спирається на свої фундаментальні загальнонаціональні інтереси, відповідно до яких визначаються засади, напрями, пріоритети та функції її політики.

Наближення законодавства України із сучасною європейською системою права забезпечить розвиток політичної, підприємницької, соціальної, культурної активності громадян України, економічний розвиток держави в рамках Євросоюзу і сприятиме поступовому зростанню добробуту громадян, приведенню його до рівня, що склався у державах-членах ЄС, а також створить необхідні передумови для отримання Україною статусу асоційованого члена ЄС, що є її головним зовнішньополітичним пріоритетом у

середньостроковому вимірі.

Зроблено висновок, що процес інтеграції до світової демократичної спільноти Україні розпочала одразу після отримання незалежності. Однак лише з 2014 року остаточний курс було обрано – це європейська інтеграція. Однак, євроінтеграція несе як беззаперечні переваги та позитиви для нашої держави, так і викликає певні перестороги (втрата частини суверенітету, втрата конкурентоспроможності окремих галузей, відтік робочої сили) тощо.

У підрозділі 2.3. «Соціально-політичні кризи в Україні як фактор трансформації української державності» відзначено, в історії незалежної України спостерігались чотири великі соціально-політичні кризи (табл. 1), в результаті яких спостерігалися посилення політичної напруги і політичних протистоянь, падіння економічних показників розвитку країни, скорочення інвестицій тощо.

Таблиця 1

Періодичність кризових шоків в Україні

рік	період	Тривалість, місяців
1999/2000	Завершення пострадянської кризи	
2004-2005	Вересень 2004 – лютий 2005	5-6
2008-2009	Серпень 2008 – вересень 2009	12-13
2013-2015	Жовтень 2013 – вересень 2015	24-25

Після цих крих відбувалась зміна політичної еліти, разом з якою відбувались зміни зовнішньополітичного курсу, економічні трансформації. Втім, саме наслідком цих криз ставали і трансформації свідомості громадян України, зміна погляду на реформи та зовнішньополітичний курс нашої держави.

У третьому розділі «Перспективи та шляхи запобігання соціальним кризам через реформування державної політики України» розкрито роль та значення децентралізації влади у системі перетворень державного управління як чинник запобігання соціальним кризам, проаналізовано реформу децентралізації в Миколаївській області, визначено перспективи та надано рекомендації виходу України з соціально-політичної кризи.

У підрозділі 3.1. «Децентралізація влади у системі перетворень державного управління як чинник запобігання соціальним кризам» визначено, що реформа децентралізації сприяє розвитку об'єднаних територіальних громад, дає їх фінансову незалежність та можливості вирішувати власні соціальні проблеми швидко та ефективно.

Кінцевою метою реформи децентралізації в Україні є створення комфортного середовища для людей у кожній громаді. Варто відзначити, що децентралізація сьогодні охоплює 12 основних секторів: освіта, охорона здоров'я, соціальний захист, адміністративно-територіальний устрій, місцеві бюджети, соціально-економічний розвиток, навколишнє середовище та використання природних ресурсів, ЦНАПи, земельні відносини, містобудування та архітектура, інфраструктура (транспорт, зв'язок, дороги), культура ЖКГ.

Ефективна реалізація реформи децентралізації та утворення ОТГ може забезпечити високий рівень соціально-економічного розвитку регіонів та є дієвим механізмом запобігання соціальним кризам в нашій державі. Регіони, які успішно реалізують цю

реформу, стали більш економічно вільними та конкурентоздатними.

У підрозділі 3.2. «Аналіз реформи децентралізації в Миколаївській області» показано, децентралізація та утворення ОТГ в Миколаївській області розпочалось у 2015 році. Однак, в перші два роки децентралізація в області проходили досить повільно. В 2018 та 2019 роках процес значно активізувався. Громади зрозуміли, що об'єднання приносить досить багато користі для жителів громад та дає нові можливості для вирішення соціальних питань громади.

Встановлено, що в Миколаївській області є низка успішних прикладів ОТГ, які за рік-два почали реально вирішувати соціальні проблеми громади та її жителів.

У підрозділі 3.3. «Перспективи та рекомендації виходу України з соціально-політичної кризи» визначено сучасну кризу в українському суспільстві можна охарактеризувати як особливий переломний стан у розвитку і функціонуванні політичної системи суспільства, державно-владних структур, який характеризується нестабільністю, розбалансованістю діяльності політичних інститутів, зниженням рівня керованості соціально-економічних процесів, загостренням політичних конфліктів, наростанням критичної активності мас.

Доведено, що сьогодні задля виходу із суспільно-політичної кризи необхідно:

- продовжувати реформаторську політику (створювати відповідну нормативно-правову базу, інституційне забезпечення реформ, забезпечити інформаційну підтримку реформам);
- продовжувати процес децентралізації, яка є реальним механізмом вирішення соціальної та політичної кризи в Україні;
- встановити прозорі та єдині правила для підприємців, що створить сприятливий інвестиційний клімат в Україні;
- покращити якість нормативно-правових актів, які приймаються сьогодні в Україні;
- працювати над встановленням політичного діалогу між владою та опозицією.

ВИСНОВКИ

Здійснене дослідження, присвячене аналізу проблем державної політики України як фактору соціальної кризи держави, дозволило зробити такі висновки.

1. Встановлено, що під державною політикою варто розуміти цілеспрямовану діяльність органів державної влади щодо вирішення суспільних проблем, досягнення і реалізації загальнозначущих цілей розвитку суспільства або його окремих сфер. Державна політика є засобом, що дозволяє державі досягти певних цілей у конкретній області, використовуючи правові, економічні, адміністративні методи впливу, спираючись на ресурси, які є в його розпорядженні.

Серед багатогранних форм активності держави як суб'єкта управління державній політиці належить найбільш значна роль. Вона є основою—перетворюючої діяльності даного інституту, атестує його суспільне призначення і функції. Її роль в системі державного управління в рівній мірі визначається масштабністю здійснюваних дій і характером держави як центрального громадського інституту.

З'ясовано, що політична влада – поняття більш широке, ніж державна влада. Політичною владою володіють не тільки державні органи, а й інші політичні інститути -

партії і громадські рухи, профспілки та міжнародні організації. Державна влада - це один із різновидів політичної влади, право і можливість управляти державою. Державна влада поширюється на всіх громадян країни. Лише легітимна державна влада здатна налагодити ефективний діалог із громадянською владою (громадянським суспільством) та створити всі умови розвитку суспільства, адже державна влада наділена спеціальними функціями та використовує для реалізації цих функцій спеціальний державний апарат та методи управління.

2. Виявлено, що процеси світової глобалізації повною мірою поширюються і на Україну, як на державу відкритого типу із широким спектром міжнародних зв'язків. Насамперед це спостерігається в рамках поглиблення європейської та євроатлантичної інтеграції України з метою її повноцінного входження до економічного, політичного та безпекового простору західного світу як частини загальносвітової цивілізації.

На сьогодні в Україні активно відчувається вплив глобалізаційних процесів на формування національного порядку денного за наслідком підписання Угоди про асоціацію з ЄС, у якій визначені основні принципи для зміни законодавства та державної політики України в сфері юстиції, свободи, безпеки, торгівлі, економічного та галузевого співробітництва, фінансового співробітництва та боротьби з шахрайством.

3. Проблеми внутрішньої державної політики України як фактору впливу на трансформацію суспільства на сьогодні є дуже багато – від економічних негараздів, до невирішених політичних проблем. Ключовими проблемами внутрішньої державної політики України є корупція (хоча спостерігається активізація державної політики у напрямі боротьби із корупцією шляхом прийняття відповідної нормативної бази та створення відповідних інституцій для боротьби із цим явищем), незавершеність судової реформи, реформи децентралізації (яка має досить непогані результати) та інших реформ. Варто відзначити, що є певні досягнення у вирішенні проблем внутрішньої політики – це активізація антикорупційної політики та проведення реформи децентралізації влади.

Активне і повномасштабне входження до світового демократичного співтовариства є головною умовою успішної реалізації Україною своїх можливостей. Хоча процес інтеграції до світової демократичної спільноти України розпочався одразу після отримання незалежності, лише із підписанням Угоди про асоціацію з ЄС 2014 року європейська інтеграція стала пріоритетом державної політики України. Євроінтеграція несе як беззаперечні переваги (підвищення соціальних стандартів, торговельні та економічні переваги) для нашої держави, так і викликає певні перестороги (втрата частини суверенітету, втрата конкурентоспроможності окремих галузей, відтік робочої сили) тощо.

4. Після одержання незалежності в Україні спостерігались чотири великі соціально-політичні кризи, в результаті яких відбувалась трансформація української державності та нації: криза 1999-2000 рр. (завершення пострадянської кризи), 2004-2005 рр. (перший майдан), 2008-2009 рр. (світова економічна криза, яка відобразилась і на українській економіці), 2013-2015 рр. (революція гідності та зміна владних еліт в Україні, затвердження та оформлення євроінтеграційних намірів України). Суспільно-політичні трансформації в сучасній Україні визначили формування нової системи державного управління на європейських принципах належного врядування: відкритості, відповідальності, ефективності та узгодженості.

5. Доведено, що децентралізація є тим механізмом, який допоможе вирішити соціальну та політичну кризу в нашій державі. Децентралізація підвищує ефективність

діяльності публічної адміністрації та збільшує учать громадян у прийнятті рішень.

Децентралізація – це стимул для місцевих громад ефективніше наповнювати свої кошториси, переходити на самозабезпечення та ощадно планувати свої видатки. В процесі бюджетної децентралізації важливим є забезпечення чіткого розмежування повноважень, відповідальностей органів влади різних рівнів і збільшення обсягу власних доходів бюджетів територіальних громад, а основним стратегічним завданням реалізації бюджетної децентралізації є забезпечення економічного розвитку адміністративно-територіальних одиниць. Визначено, що децентралізація має позитивний вплив на забезпечення громад фінансовими ресурсами. А об'єднання територіальних громад є об'єктивно позитивним процесом для забезпечення їх сталого розвитку.

Миколаївська область має успішні приклади ОТГ, які за рік-два почали реально вирішувати соціальні проблеми громади та її жителів. Зокрема, це Чорноморська, Коблівська, Баштанська ОТГ та інші. Хоча в період з 2015 до 2017 року процес децентралізації в регіоні не мав динаміки та проходив досить повільно. Зокрема, це відбувалось через низьку поінформованість жителів громади про можливості, які несе утворення ОТГ.

6. Для виходу України з соціально-політичної кризи необхідним є: продовження реформаторської політики із відповідним нормативно-правовим, інституційним та інформаційним забезпеченням реформ; продовження процесу децентралізації та створення ефективним спроможних ОТГ, які здатні вирішувати власні соціальні проблеми; встановлення прозорих та єдиних правил для підприємців, що є запорукою створення сприятливого інвестиційного клімату в Україні; робота над якістю законодавства в Україні; робота над встановленням політичного діалогу між владою та опозицією.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ

1. Торопенко Д. С. Проблеми Української держави в процесі європейської інтеграції / Д. С. Торопенко // Лісабонський договір – 10 років після набуття чинності. Що змінилося у функціонуванні ЄС? : Науково-практична конференція : тези доп., Миколаїв, 2 грудня 2019 р. / ЧНУ ім. Петра Могили. – Миколаїв, 2019. – С. 254-257.

АНОТАЦІЯ

Торопенко Д. С. Проблеми державної політики України як фактор соціальної кризи держави. – На правах рукопису.

Магістерську роботу присвячено розкриттю ключових проблем державної політики України як фактор соціальної кризи держави. Розкрито концептуальні аспекти визначення державної політики в Україні та проаналізовано особливості політичної, державної та громадської влади у сучасному суспільстві. Зокрема, уточнено поняття «державна політика», під яким ми розуміємо цілеспрямовану діяльність органів державної влади щодо вирішення суспільних проблем, досягнення і реалізації загальнозначущих цілей розвитку суспільства або його окремих сфер.

Досліджено теоретичні засади феномену глобалізації у відображенні сучасного стану державної політики в Україні. Проаналізовано проблеми внутрішньої державної

політики України як фактору впливу на трансформацію суспільства та схарактеризувати проблеми Української держави в процесі інтеграції до світової демократичної спільноти.

Досліджено особливості соціально-політичних криз в Україні як фактору трансформації державності. Проаналізовано вплив децентралізації влади у системі перетворень державного управління на запобігання соціальним кризам та схарактеризувати реформи децентралізації в Миколаївській області. Також у роботі визначено перспективи та надано рекомендації по виходу України з соціально-політичної кризи шляхом продовження реформаторської політики (створення відповідної нормативно-правової бази, інституційного забезпечення реформ, забезпечення інформаційної підтримки реформам); продовження процесу децентралізації, яка є реальним механізмом вирішення соціальної та політичної кризи в Україні; встановлення прозорі та єдині правила для підприємців, що створить сприятливий інвестиційний клімат в Україні; покращення якості нормативно-правових актів, які приймаються сьогодні в Україні; встановлення політичного діалогу між владою та опозицією.

Ключові слова: державна політика, соціальна криза, державна влада, політична влада, громадянська влада, децентралізація

SUMMARY

Toropenko D.S. Problems of state policy of Ukraine as a factor of social crisis of the state. - On the rights of the manuscript.

The master's thesis is devoted to the disclosure of key problems of state policy of Ukraine as a factor of social crisis of the state. Conceptual aspects of the definition of state policy in Ukraine are revealed and the peculiarities of political, state and public authorities in modern society are analyzed. In particular, we clarify the concept of "state policy" by which we understand the purposeful activity of public authorities to solve social problems, achieve and achieve the general goals of development of society or its individual spheres. The theoretical foundations of the phenomenon of globalization in reflecting the current state of public policy in Ukraine are investigated.

The features of socio-political crises in Ukraine as a factor of transformation of statehood are investigated. The influence of the decentralization of power in the system of public administration transformations on the prevention of social crises and the characterization of decentralization reforms in the Mykolayiv region are analyzed. The paper also outlines the prospects and provides recommendations for Ukraine's exit from the socio-political crisis by continuing its reform policy (creation of an appropriate legal framework, institutional support for reforms, provision of information support for reforms); continuation of the process of decentralization, which is the real mechanism for solving the social and political crisis in Ukraine; establishing transparent and uniform rules for entrepreneurs, which will create a favorable investment climate in Ukraine; improving the quality of legal acts adopted today in Ukraine; establishing political dialogue between the authorities and the opposition.

Keywords: state policy, social crisis, state power, political power, civil power, decentralization